

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tribunal Poenitentiae Sev Libri Dvo Prior De Poenitente Ut Reo Posterior De Confessario Ut Judice

Stoz, Matthäus

Anno M.DC.LXXXIX.

§. 4. An conditionatè dari possit Sacramentalis Absolutio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-37144

nem, maximè in hyeme, vel ex alia rationabili causa. Impositio manuum supra caput pœnitentis olim usitata, hodie rectiùs omittitur, præsertim circa feminas; & mos ille apud nos jam pridem exolevit.

§. III.

De absolutione à Censuris.

84. Antequam pœnitens à peccatis absolvatur, debet absolvi à censuris, siquidem talibus sit innodatus, quæ privent eum usu passivo, seu susceptione Sacramentorum; uti est Excommunicatio & Interdictum; non item Suspendio, quæ tantum privat usu activo Ordinis, Officii, vel Beneficii. Cum enim excommunicatis graviter prohibita sit susceptio omnium Sacramentorum; illis autem, qui Interdicto causam dederunt, prohibita sit susceptio Sacramenti Pœnitentiæ; hoc ipso quoque graviter prohibitum est, ne quis illis adhuc in tali censura constitutis Sacramentum hoc conferat, & sacramentaliter eos à peccatis absolvat.

Formulæ absolvendi à censuris passim à DD. tradi solitæ debent cum nonnullis aliis ceremoniis, sed in foro tantum externo, adhiberi. In foro autem interno non est præscripta ulla certa forma, sed potest absolutio à censuris fieri quovis signo externo, sufficienter illam indicante. Unde pro isto foro sufficit etiam quælibet ex communibus formulis, quibus uti possumus & solemus in absolutione à peccatis, *sup. n. 80. & seqq. allatis.*

Jam ergo si censuræ, quibus pœnitens est irretitus, sunt reservatæ, tunc Confessarius iis cognitis pœnitentem non tantum à peccatis censuratis, sed neque etiam ab aliis potest ordinariè loquendo

priùs absolvere, quam ablata sit censura. Debet proinde pœnitentem remittere ad Superiorem, vel ipse cum adire pro absolutione censuræ, vel potestate absolvendi.

Quodsi Confessarius per errorem vel ignorantiam judicavit, censuram non esse reservatam; vel pœnitens bona fide per inculpabilem oblivionem in confessione non expressit censuram, vel peccatum censuratum; atque ita absolutio à peccatis ei data fuit, tunc validè est absolutus, non quidem à censura, sed tamen à peccatis. Cum enim Gratia sanctificans, per quam formaliter remittuntur & expelluntur peccata, non sit impossibilis cum censura v. g. Excommunicationis, potest omnino quandoque fieri, ut validè detur sacramentalis absolutio à peccatis, manente censura. Si autem censuræ non sint reservatæ, tunc Confessarius, cum pœnitentem per communem aliquam formam ex supra allatis absolvit à peccatis, hoc ipso absolvit eum etiam ab illis censuris, quia harum absolutio implicite saltem continetur in verbis absolutionis à peccatis. *sup. n. 82.* & Sacerdos hoc ipso, quòd velit officio suo ritè fungi, habet sufficientem intentionem absolvendi non tantum à peccatis, sed etiam à censuris, à quibus potest & debet priùs absolvere.

§. IV.

An conditionatè dari possit Sacramentalis Absolutio?

85. Absolutio Sacramentalis, si detur sub conditione de futuro, non est valida. Bonac. *tom. 1. Diss. 5. q. 4. p. 3. n. 2.* quia cum existit Materia & Forma Sacramenti, deest adhuc intentio Ministri, qui

non vult tunc absolvere, sed primùm postea, quando exitura est conditio. Cùm autem postea existet conditio, non ampliùs existit Forma Sacramenti, nec ejus Materia saltem proxima v. g. contritio, ergo utroque tempore, atque ad eò absolutè invalidum est Sacramentum Pœnitentiæ, si absolutio detur sub conditione de futuro; & qui hoc modo absolveret, peccaret mortaliter. Bonac. *Disp. 1. q. 3. p. 2. §. 3. n. 18. in fine.* Sub conditione de præsentì vel præterito absolvere non est quidem invalidum, si res ita se habeat, sicut in conditione exprimitur. Bonac. *cit. p. 3. n. 1.* quia hujusmodi conditio non est propriè conditio, neque suspendit actum, sed per veram sui existentiam facit eum transire in absolutum, ergo Sacramentum perinde potest esse validum, ac si absolutè & sine omni conditione fuisset confectum. Nihilominus tamen etiam sub conditione de præsentì vel præterito ordinariè non est licitum absolvere. Palao de *pœnit. Disp. un. p. 5. n. 9.* quia est contra usum & praxin Ecclesiæ; contra ipsum quoque officium Confessarii foret, si absque debita inquisitione de dignitate vel indignitate pœnitentium passim eos sub conditione absolveret, idque Bonac. *l. c. n. 18.* cum Henriq. censet esse peccatum mortale.

Dixi autem ordinariè. Nam si post adhibitam debitam diligentiam adhuc dubium maneat. 1. An pœnitens sit sufficienter contritus; vel 2. an id, de quo solo se accusat, sit peccatum; vel an sit verè ab eo commissum; vel 3. an id suæ potestati & jurisdictioni sit subiectum, vel 4. an pœnitens adhuc vivat &c. tunc omninò licitè potest absolvi sub hac ex-

teriùs prolata, vel potiùs solo animo explicitè, vel, quod etiam sufficit, teste Tan. *q. 9. n. 3.* & Gobat *tr. 7. n. 272.* saltem implicitè concepta conditione: *si capax es; si possum &c.* Melius tamen est, in secundo casu curare, ut pœnitens certum aliquod peccatum ex aliis antehac jam confessis exprimat.

§. V.

An sapiùs de iisdem peccatis?

86. Et si Confessarius possit ab iisdem numero peccatis sapiùs absolvere eum, qui diversis temporibus ea sapiùs confitetur, ut *sup. n. 80.* dictum; in una tamen eadèmq; confessione sapiùs absolvere, & absolutè iterare formam, non potest absque mortali peccato sacrilegii. Bonac. *tom. 1. Disp. 5. q. 4. p. 4. n. 1.* quia frustraneus esset, & irreverentia magna, formam sacramentalem super eadem materia proxima, super qua jam semel legitimè prolata est, iterùm absolutè proferre. Imò iterare formam etiam tantùm sub eadè conditione aliqua de præsentì vel præterito, est peccatum ex genere suo grave. Bonac. *tom. 1. Disp. 1. q. 2. p. 1. n. 37.* nisi Confessarius rationabiliter dubitet, an absolutionem jam dederit; an omnia verba essentialia protulerit; an eum debita intentione &c. in quibus casibus non tantùm licitè potest sub conditione, modo *num. preced.* indicato, repetere Formam Absolutionis; sed insuper, si pœnitens aliquod mortale fuit confessus, tenetur etiam, & quidem sub gravi peccato, Absolutionem repetere eum conditione: *si nondum absolutus es.* Qui, cùm leve tantùm dubium vel merum scriptulum de data sua absolutione, vel ejus valore habet.